

Vallforners

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sobre el pantà de Vallforners (Cànoves).
Emplaçament Sobre el pantà de Vallforners, pista que puja fins el Corral de Vallforners.

Coordenades:

Latitud: 41.73908
Longitud: 2.33101
UTM Est (X): 444370
UTM Nord (Y): 4621023

Classificació

Número de fitxa 08276 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern
Segle XI-XVI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Habitatge dels masovers es va cremar el 1993 i l'interior ha estat reconstruïnt amb nous materials.
Protecció Legal i física
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari 1792
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública

Titular: Diputació de Barcelona. Rbla Catalunya, 126. 08008 Barcelona
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: ds., 17/03/2001 - 01:00

Descripció

Antic casal, el barri del qual és envoltat i tancat per un vallat de tipus modernista. Aquest grup d'edificacions està constituït la casa dels masovers, la masia, l'antiga torre forta i una capella; formant un conjunt de planta rectangular de tres cossos. La masoveria presenta planta baixa i un pis i està construïda amb murs de paredat comú, a perda vista, i coberta a doble vessant amb ràfec de teula girada. En destaca la portalada d'arc de mig punt de grans dovelles a prop de la masia, i una altra porta d'arc rebaixat amb brancals i carcanyols de totxo. Les finestres es distribueixen de forma regular, presenten llinda de fusta i brancals i àmpit de totxo, arrebossats i emblanquinats. La masia presenta planta baixa i dos pisos de paredat comú de pedres petites, parcialment arrebossat amb argamassa, amb pedres cantoneres. Les obertures es distribueixen de forma simètrica, amb una porta rectangular amb llinda monolítica i brancals de carreus ben tallats i marxapeu de pedra; una finestra emmarcada al costat de la porta, dos balcons al primer pis de diferents tractaments i dues finestres petites amb llinda de fusta, brancals de carreus irregulars i leixa emmotllurada, al segon pis. Per damunt la porta del casal hi hauria hagut un escut en marbre dels Rocabertí (ara, reutilitzat, a la capella). Respecte la torre forta, aquesta té la mateixa alçada que la masia, però amb un aparell de pedres de dinemisons més petites i amb pedres cantoneres a la dreta. Té cinc obertures, tipològicament semblants a les espitlleres, disposades de forma vertical i emmarcades per carreus de pedra. La capella està mig enrunada, i fa les funcions de corral. Es conserven els brancals de l'antiga porta d'accés, els murs de la nau i l'absis donant-li una forma semi-circular. Només està coberta la nau ja que l'absis funciona de pati del corral. La nova porta és més estreta, d'arc de mig punt i brancal de totxo vist. Hi ha una làpida de marbre que informa d'una restauració de la casa al 1610. Davant de la casahi ha una gran terrassa, sobre un mur de maçoneria carejada, formant talús i amb una tanca composta per un muret acabat . S'accedeix travessant una porta amb reixa, construïda el 1915 i limitada per dos pilars de forma cilíndrica i amb elements ornamentals d'inspiració vegetal. Als angles de l'esplanada hi trobem sengles guaitadores.

Observacions:

Recentment adquirida per la Diputació de Barcelona. Hi ha una capella annexa en ruïnes, dedicada a Sant Esteve, situada al costat de l'entrada, per la part de migdia de la casa, actualment sense culte i utilitzada com a magatzem. Davant la porta hi ha una avinguda que baixa cap a dos planells, un circular tancat amb un muret de pedra i un altre, més inferior, sobre un esperó, de forma rectangular amb els vèrtex arrodonits, sobre un mur de contenció de maçoneria ordinària amb contraforts interiors.

Història

Casal documentat el 1009 quan els comtes Ramon Borell i Ermesenda lliuraren la meitat del seu domini alodial als vescomtes Ramon Folc i Ermessenda. Fou renovat a finals del XVI (com es documenta en un sector de la casa) pels senyors de Tagamanent. Dins la capella hi ha una làpida de marbre on en llatí es diu que la casa va ser edificada pel senyor de Tagamanent i restaurada el 1610 pel seu fill Dalmau de Rocabertí, de la família dels vescomtes de Peralada. Les darreres reformes les podem documentar en època modernista. A la capella hi ha una làpida de marbre on es pot llegir: "Dalmacius de Rocabarti Dominus castri de Tagamanent et de la Vall Fornes quat en us est sita in termino castri de Tagamanent ex familia comitum petra late et vie comitum de Rocabarti ob ore regis Philipi testii Hispaniarum et indiarum regis hec

edificia a parte syi a fundamentis erecta ampliavit et decoravit anno 1610". El gran mur de contenció d'estil modernista es construí al 1915, en un context de reforma de la casa. Sota el casal hi ha dos plans envoltats de murs on s'hi havia fet una fira de bestiar que s'ha de relacionar amb el caràcter ramader de la masia, com a centre aglutinador de la resta de masies de la zona.

Bibliografia

AAVV. (1991). El Vallès. Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 6, p.241. DANÉS, J. (1993). "Estudi de la Masia Catalana" a Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya. n. XLIII. Barcelona. ÀNGEL DEL MONTSENY. (1902). "Crónicas d'estiu. Tres dias al Montseny. I. De Cardedeu a Sant Segimon" a La Veu del Vallès; Portantveu de la Comarca, n.300. Sant Celoni. p. 1-3. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 64, 174-175. GAVÍN, J.M. (1990). "Sant Esteve de Vallforners" a Vallès Oriental. Inventari d'Esglésies. Arxiu Gavín.

